

کاتاراکت یا آب مروارید نواحی ابری است که روی عدسی چشم ایجاد می شود. عدسی چشم یک ساختار شفاف

و انعطاف پذیر است که بیشتر از پروتئین ها (کریستالین ها) ساخته شده است. با افزایش سن، پروتئین های

عدسی چشم تجزیه می شوند و لکه های ابری ایجاد می کنند که بینایی را تحت تاثیر قرار می دهد.

ممکن است احساس کنید که از پنجره ای کثیف به دنیا نگاه می کنید. با گذشت زمان، بینایی بدتر می شود.

ممکن است برای انجام کارهای معمولی مشکل داشته باشید.

پزشکان آب مروارید را بخشی اجتناب ناپذیر از پیری می دانند و آب مروارید مرتبط با سن شایع ترین شکل این

بیماری است.

این مقاله توسط گروه علمی آزمایشگاه نیکو پاسداران تهران تهیه شده است.

انواع آب مروارید یا کاتاراکت:

آب مروارید انواع مختلفی دارد که عبارتند از:

آب مروارید کودکان. آب مروارید اطفال بر نوزادان و کودکان تأثیر می گذارد. نوزادان ممکن است با آب مروارید

(مادرزادی) به دنیا بیایند، یا آب مروارید ممکن است مدتی پس از تولد ایجاد شود. آب مروارید کودکان معمولاً به

شکل ژنتیکی ایجاد می شود، اما ممکن است به دلیل آسیب های چشمی یا سایر بیماری های چشمی نیز رخ

دهد. نوزادان و کودکان مبتلا به آب مروارید کودکان برای جلوگیری از مشکلاتی مانند آمبلیوپی (تنبلی چشم) نیاز به درمان فوری دارند.

آب مروارید تروماتیک این آب مروارید زمانی ایجاد می شود که چیزی به چشم آسیب برساند. درمان این نوع پیچیده تر است زیرا ساختارهای اطراف عدسی نیز ممکن است نیاز به درمان داشته باشند.

آب مروارید ثانویه اینها لکه های ابری هستند که روی عدسی چشم یا غشایی که عدسی را می پوشاند ایجاد می شوند. اصطلاح دیگر برای این وضعیت کدورت کپسولی خلفی است. این یک عارضه شایع اما به راحتی قابل درمان است.

آب مروارید مرتبط با افزایش سن چگونه بروز می کند؟

انواع مختلفی از آب مروارید مرتبط با افزایش سن وجود دارد.

عدسی چشم از چند لایه تشکیل شده است. شما می توانید آنها را مانند لایه های یک سیب در نظر بگیرید:

هسته در مرکز عدسی چشم قرار دارد. مثل هسته سیب است.

قشر لایه ای است که هسته را احاطه کرده است. مانند میوه ای است که می خورید که هسته را احاطه کرده است.

کپسول عدسی غشای نازکی است که قشر پوست را می پوشاند. از نظر فنی بخشی از خود عدسی نیست، اما در عوض مانند یک پوسته نزدیک است که عدسی را می پوشاند و از آن محافظت می کند. کپسول عدسی کمی شبیه پوست سیب است.

پزشکان آب مروارید را بر اساس جایی که در عدسی چشم تشکیل می شود طبقه بندی می کنند. اغلب افراد به طور همزمان به بیش از یک نوع آب مروارید مبتلا هستند. سه نوع رایج آب مروارید مرتبط با افزایش سن عبارتند

از:

آب مروارید اسکروتیک هسته ای که در هسته تشکیل می شود.

آب مروارید کورتیکال یا قشری که در کورتکس یا قشر ایجاد می شود.

آب مروارید ساب کپسول خلفی که در قشر خلفی ایجاد می شود.

آب مروارید معمولاً از چه سنی شروع می شود؟

پروتئین‌های عدسی چشم در حدود ۴۰ سالگی شروع به تجزیه شدن می‌کنند. اما معمولاً تا ۶۰ سالگی یا بعد از آن متوجه علائم نمی‌شوید. برخی از بیماری‌ها، مانند دیابت، ممکن است باعث شود زودتر علائم را داشته باشید.

علائم آب مروارید چیست؟

علائم رایج آب مروارید عبارتند از:

- تاری دید
- مشکل دیدن در شب
- دیدن رنگ ها به صورت محو شده
- افزایش حساسیت به تابش نور

• هاله چراغ های اطراف

• دوبینی در چشم آسیب دیده

• نیاز به تغییر مکرر در عینک طبی

علل بروز آب مروارید چیست؟

چندین علت زمینه ای برای آب مروارید وجود دارد. که شامل موارد زیر هستند:

• تولید بیش از حد اکسیدان ها

• سیگار کشیدن

• اشعه ماوراء بنفش

- استفاده طولانی مدت از استروئیدها و سایر داروها

- برخی بیماری ها مانند دیابت

- ضربه

- پرتو درمانی

ریسک فاکتورهای بروز آب مروارید چیست؟

عوامل خطر آب مروارید چیست؟

عوامل خطر برای تشکیل آب مروارید به سه گروه اصلی تقسیم می شوند: محیطی، پزشکی و ژنتیکی.

عوامل خطرزای محیطی:

عوامل خطرزای محیطی آنهایی هستند که در دنیای اطراف خود با آنها مواجه می شوید. آنها گاهی اوقات مواد

سمی هستند که تنفس می کنید یا می بلعید. عوامل محیطی مضر هستند زیرا میزان رادیکال های آزاد را در بدن

افزایش می دهند. رادیکال های آزاد مولکول های ناپایداری هستند که به سلول های سالم آسیب می رسانند.

رادیکال های آزاد، با آسیب رساندن به سلول های عدسی چشم، می توانند منجر به تشکیل آب مروارید شوند.

عوامل خطرزای محیطی عبارتند از:

- آلودگی هوا

- دود تنباکو

- الکل

- مواد شیمیایی صنعتی

- آفت کش ها

- قرار گرفتن طولانی مدت در معرض نور UV خورشید

- سابقه پرتودرمانی در قسمت بالایی بدن

محدود کردن قرار گرفتن در معرض آسیب های محیطی ممکن است تشکیل آب مروارید را کندتر کند. محققان به بررسی نقش دقیق اقدامات پیشگیرانه ادامه می دهند.

آزمایشگاه پاتوبیولوژی

عوامل خطر پزشکی:

برخی از بیماری ها می توانند خطر ابتلا به آب مروارید را افزایش دهند که عبارتند از:

- ابتلا به دیابت یا قند خون بالا

- انجام برخی جراحی های چشم، مانند گلوکوم

- استفاده از کورتیکواستروئیدها برای درمان برخی از بیماری‌ها (مانند آرتريت روماتوئید)

- داشتن بیماری‌های چشمی خاص، مانند پیگمانتوزای شبکیه یا یووئیت

عوامل خطر ژنتیکی:

سابقه خانوادگی آب مروارید خطر ابتلا به آن را افزایش می‌دهد. برخی از جهش‌های ژنتیکی منجر به آب مروارید

مادرزادی می‌شود (که در بدو تولد وجود دارد). وقتی صحبت از آب مروارید مرتبط با افزایش سن می‌شود، جهش

های ژنتیکی ممکن است عدسی چشم را در برابر آسیب‌های ناشی از عوامل خطر محیطی آسیب‌پذیرتر کند.

بنابراین، در حالی که نمی‌توانید خطر ژنتیکی خود را تغییر دهید، دانستن سابقه خانوادگی و به اشتراک گذاری

آن با پزشک به روند درمان کمک می‌کند.

تشخیص آب مروارید چگونه انجام می‌شود؟

پزشک معاینه جامع چشم را برای بررسی آب مروارید و ارزیابی بینایی انجام می‌دهد. این معاینه شامل آزمایش

بررسی بینایی در فواصل مختلف و تونومتری برای اندازه‌گیری فشار چشم خواهد بود.

رایج‌ترین تست تونومتری از یک پف بدون درد هوا برای صاف کردن قرنیه و آزمایش فشار چشم استفاده می‌کند.

پزشک همچنین قطره‌هایی را در چشمان شما می‌ریزد تا مردمک چشم شما بزرگتر شود. این امر بررسی عصب

بینایی و شبکیه در پشت چشم را برای آسیب دیدگی آسان‌تر می‌کند.

سایر آزمایش‌هایی که پزشک ممکن است انجام دهد شامل بررسی حساسیت چشم به تابش خیره کننده و درک شما از رنگ‌ها است.

آب مروارید چگونه درمان می شود؟

اگر نمی توانید یا علاقه ای به جراحی ندارید، پزشک ممکن است بتواند به شما در مدیریت علائم کمک کند. آنها ممکن است عینک های قوی تر، عدسی های ذره بین یا عینک های آفتابی با پوشش ضد تابش را پیشنهاد کنند. عمل جراحی زمانی انجام می شود که آب مروارید مانع از انجام فعالیت های روزانه مانند مطالعه یا رانندگی می شود. همچنین عمل جراحی زمانی انجام می شود که آب مروارید با درمان سایر مشکلات چشمی تداخل داشته باشد.

یکی از روش های جراحی که به نام فیکوآمولسیفیکاسیون شناخته می شود، شامل استفاده از امواج اولتراسوند برای شکستن عدسی و برداشتن قطعات است.

جراحی خارج کپسولی شامل برداشتن قسمت کدر عدسی از طریق یک برش طولانی در قرنیه است. پس از جراحی، یک لنز مصنوعی داخل چشمی در جایی که لنز طبیعی قرار داشت قرار می گیرد.

جراحی برای برداشتن آب مروارید به طور کلی بسیار ایمن است و درصد موفقیت بالایی دارد. برخی از خطرات جراحی آب مروارید عبارتند از عفونت، خونریزی، جداسدگی شبکیه، اگرچه بروز همه این عوارض کمتر از ۱٪ است. اکثر افراد می توانند در همان روزی که عمل جراحی انجام می شود به خانه بروند.

منابع:

[/https://www.healthline.com](https://www.healthline.com)

[/https://eyewiki.aao.org](https://eyewiki.aao.org)

آزمایشگاه پاتوبیولوژی

<https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/cataracts/symptoms-causes/syc->

[۲۰۳۵۳۷۹۰](https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/cataracts/symptoms-causes/syc-)

<https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A2%D8%A8%E2%80%8C%D8%B3%DB%8C%D8>

[%A7%D9%87](https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A2%D8%A8%E2%80%8C%D8%B3%DB%8C%D8)

